

Hope College

Hope College Digital Commons

Van Raalte Papers: 1870-1879

Van Raalte Papers

10-29-1875

Letter Written by Rev. Albertus C. Van Raalte to His Daughter, Christina Van Raalte Gilmore

A. C. Van Raalte

Nella Kennedy

Follow this and additional works at: https://digitalcommons.hope.edu/vrp_1870s

In the collection of Cindy Van Orsdal Merwin, Weaverville, CA. This digitized material is intended for personal research/study only. The original documents may not be reproduced for commercial use in any form or by any means, electronic or mechanical, without permission in writing from Charles Vander Broek.

Recommended Citation

Van Raalte, A. C. and Kennedy, Nella, "Letter Written by Rev. Albertus C. Van Raalte to His Daughter,

Christina Van Raalte Gilmore" (1875). *Van Raalte Papers: 1870-1879*. 249.

https://digitalcommons.hope.edu/vrp_1870s/249

This Book is brought to you for free and open access by the Van Raalte Papers at Hope College Digital Commons. It has been accepted for inclusion in Van Raalte Papers: 1870-1879 by an authorized administrator of Hope College Digital Commons. For more information, please contact digitalcommons@hope.edu.

29 October 1875

[Holland, Michigan]

This is another letter that was written by Rev. Albertus C. Van Raalte to his daughter, Christina Van Raalte Gilmore who was living in Spring Lake, Illinois. He assures her that he is praying for her since she is now pregnant.

Transcription and translation by Nella Kennedy, February, 2015

Original owned by Charles Vander Broek, Holland, Michigan

[Letter by A.C. Van Raalte to Christina Van Raalte Gilmore, in Spring Lake, Illinois]

Holland, Mich.

29 October 1875

Mrs. W[illiam]. B. Gilmore

Dear Christina,

My heart has empathy for your lot in life. I heard therefore with a great deal of sympathy from Will's letter about the imminent delivery of a child. Again for you a strong impetus for prayer. Adversity is therefore such a blessing for us. They thrust us by God's grace to the throne of grace. Prayer is just the means to receive what has been prayed for, but it is the necessary and precious cultivation of communion with God. It is opening our heart to our Father. It is in the opening of our mouth that the Lord will disclose himself, but it is also to learn to know our God experientially. Therefore the poet writes from the treasure house of his experience.

[2]

"I love God for He hears my voice." This has been the theme of the songs of the children, of God through the ages: "I was in distress: I called to God and He heard me." Therefore the fruit of a ripened life on earth is that one has become strong in God, through experience. My dear child! Let no vain care make you wander away from the path of salvation! Keep your eyes directed to God on your life's path. At the end you will say: He has made all things well!!! — So, my child, you are seeing an increase in your worries, and that's why I wish for you that you may turn in equal measure of your cares to the Lord who cares for you. God entices you to do that, and grants you that. Yes, God does not turn his eyes away from you for a moment, nor withdraws his care for you.

Nothing is more important in your call on earth than the children entrusted to you. The influence of the mother is very large and constant. I am glad that you speak about God's love to your darlings, and of the love of Him who came to save sinners, and who himself desired to become the sacrificial lamb. — I am glad that you pray with your children. Yes, my child! Do that without ceasing. It is the best labor for their hearts. The position of the mother is emphatically the call to be God's co-laborer. Your children will listen more to what comes from your lips than to the words from the preacher!!! I recognize

[3]

our incompetence in our occupation in spiritual matters, in the care of souls, but we can learn that at the feet of Jesus, and in communion with Jesus.

A fable expresses [the following]: "Someone found a piece of fragrant clay and asked: "How did you acquire that fragrance?" The piece of clay answered: "Someone laid me on a rose." — That is the secret of the gentle, well-scented spiritual life. — Those who have it obtained it lying at the heart of the Lord. —

And, oh, that scent, spread over a mother's love and care, is so exquisite, so blessed. This call, sanctified by that spiritual purpose, will set you afire in your life's call. –

Dit you receive that lovely little book? I give it to you with much joy, for it can be of benefit to you. The purpose of the book is to assure you of—and root you in-- the love of God and Jesus. We have a great deal of need to be assured of the love of God for us, which comes to us through the divine call in scriptures. For without this assurance, how can we believe? Contrariwise, without this assurance we shall be occupied in moving God for forgiveness. Everything we

[4]

can possess of God's love and forgiveness we have to possess in faith, that is, through the believing acceptance of the unexpressible gift granted to us by Jesus. When we turn around the order of salvation, by wanting to find the gifts of grace in ourselves before the believing acceptance of God's grace, or when we place work before grace, and mankind before God, then in the long run not a single word of comfort is left for us in scriptures. Against all the objections born from guilt, sin, and impotence you must place: Belief. Belief! For God is divine in grace and forgiveness, and in Jesus heart is divine love, and in his arm divine power. And our healing, comfort, freeing and energizing is precisely in that we absorb the love of God and his forgiveness granted to us. – There is nothing else that can save us, give us courage than to recognize this love of God, my dear child. May the Lord build you up in your spiritual life, in your life of faith. May He root you in the love of God and the love of Christ!!

We are still in an open house. The roof has been laid, and the glass put in partially, and the bricks have not been placed yet around the first floor. So we live in hope. They say: The bricklaying should be finished in the middle of November. Let Will take it easy: the steady hunter wins, says the proverb. I do not hear of any particulars. My time is very much taken up. My health is fine, not free from rheumatism and minor illness, but I could not have expected the way it is now. Kiss the dearlings. May God bless and help you. Love of all, your loving father, A. C. Van Raalte

[translation: Nella Kennedy,

February 2015]

Holland, Mich

29 Oct. 1875

Mrs. W. B. Gilmore

Lieve Christina,

Mijn hart neemt deel in Uw levenslot. Met zeer veel deelneming dan vernam ik ook uit Will's letteren uwe verwachting van aanstaande bevalling: Alweer voor u eene sterke drang tot het gebed: nooden zijn daarom voor ons zoo'n zegen: zij drijven door Gods genade ons naar den troon der genade: Het gebed is niet bloot het middel ter verkrijging van 't afgebedene, maar het is de zoo noodige zoo dierbare kweeking der gemeenschap met God: het is de openstelling van ons hart voor onzen Vader: het is de opening van onzen mond opdat de Heere Hem verhulle[?]: maar ook het is om ons bevindelijk onzen God te doen leeren kennen: Vandaar zegt de dichter uit de schat zijner ondervinding:

[2]

"God heb ik lief want Hij verhoord mijne stem." Dit is ten allen tijde de stof van zang der kinderen Gods: "Ik was in nood: Ik riep tot God en Hij hoorde mij." Daarom is de vrucht van een gerijpt leven alhier dat men rijk geworden is in God, door bevinding. Mijne lieve kind! Dat daarom geen ijdele zorg u van t heil spoor doe dwalen! Houdt in uw weg het oog gerigt op God: In t eind zult gij zeggen: Hij heeft alles welgemaakt!!—Zoodoende dan mijn kind ziet gij uwe zorgen weer vermeerderd: waarom ik u zeer toewensch dat gij nu in evenredigheid uwe zorgen, naar 's Heeren lokwoord en vergunning, mocht wentelen op den Heer, die voor u zorgt.—Ja niet een oogenblik zijn oog van u afwend, noch zijne zorg aan u onttrekt.—

Niets is gewigtiger in uwe roeping op aarde dan de u toebetrouwde kinderen: de moeder invloed is zeer groot en blijvend: Ik ben blijde dat gij met uwe lievelingen spreekt van Gods liefde, en van de liefde van Hem die kwam om zondaren te zaligen, en die zelve daartoe het offerlam wilde worden:— Ik ben blijde dat gij met uwe kinderen bidt:—ja, mijn kind! Doe dat volhardend. Het is de beste bearbeiding hunner harten: De moederpost is in nadruk de verheffing tot de roeping van Gods medearbeider te zijn: meer dan de woorden {?} van den predikant hangen uwe kinderen aan uwe lippen!!! Ik ken onze onbekwaamheid

[3]

tot het bezig zijn in geestelijke belangen, in ziele zorgen: Doch wij kunnen aan de voeten van en in de gemeenschap met Jezus zulks leeren: —

Een fabel zegt: "Iemand vond een zeer welriekend stuk klei en vroeg: Van waar uwe geur? Het stukje klei antwoordde: "Iemand heeft mij op eene roos gelegd!" — Dat is het geheim van het zachte, welriekende geestelijke leven. — Die het hebben, verkregen het liggende aan het harte des Heeren.— En O die geur, verspreidt over Moederliefde en moeder zorg, is zoo kostelijk zoo zegenrijk. Deze roeping door die geestelijke stemming geheiligd: Zal u enthusiast maken in deze uwe levensroeping. —

Hebt ge dat mooije boekje ontvangen? Ik geef het u met veel blijdschap: want het kan u goeddoen: de groote strekking in dat boekje; is, om u te verzekeren van, en te doen wortelen in de liefde Gods en van Jezus – Wij hebben veel behoeften om ons uit de goddelijke roeping der Schriften ons te verzekeren van de liefde Gods te onswarts: want zonder deze verzekering; Hoe zullen wij gelooven? We zullen in tegendeel zonder deze verzekering ons bezighouden, God tot vergeving te bewegen; al wat wij

[4]

van Gods liefde en vergeving kunnen bezitten moeten wij door t geloof bezitten t.w. Door de geloolige aanvaarding van de onuitsprekelijke gave ons geschenken t.w. Jezus: -- Wanneer wij de orde des heils omkeeren, door de genade gaven in ons te willen vinden voor de geloolige aanvaarding van Gods gave; of wanneer wij werk vòòr genade mensch vòòr God plaatsen; dan blijft er ten laatsten geen enkel troostwoord voor ons in de Schriften over. Tegenover al de bezwaren ontleend aan schuld, zonde, onvermogen, moet gij stellen: Geloof, geloof! Want God is goddelijk in gena en vergeving: en in Jezus hart is goddelijke liefde en in zijn arm goddelijke kracht. En onze genezing, opbeuring, vrijmaking en bekragtiging ligt juist daarin, dat wij de liefde Gods en zijne vergeving die Hij ons schenkt in ons opnemen: -- En er is niets anders dat ons redden en moed geven kan dan deze liefde Gods te erkennen, mijn lieve kind: De Heerde bouwe u op in geestelijk leven, in geloofsleven: Hij doe u wortelen, in de liefde Gods en de liefde Christ!!

Wij zitten nog in een open huis: het dak is er op, de glazen gedeeltelijk er in, en de steenen nog niet om de eerste verdieping: dus wij leven bij Hope: Ze zeggen: Half November er de steenen om te zullen hebben. – Laat Will bedaard aandoen: de gestadige jager wint, zegt het spreekwoord. Bijzonderheden hoor ik niet: mijn tijd is bezet: mijne gezondheid is wel: niet vrij van rhumatiek en kleine onpasselijkheden: doch als het is, had ik het niet kunnen verwachten: Kus de lievelingen: God zegene en helpe u. Love to all: uwen u hart: liefh: Vader A C Van Raalte.

[transcription: Nella Kennedy,

February 2015}

van Gods liefde en vergeving kunnen berijten,
moeten wij door geloof berijten. & w. P. Doen dat geloo-
vige aanvaarding van de onuitsprekelyke gave
ons geschonken & wijfert. - Wanneer wij de oorde-
sel heils ons keert, door de genade gaven in ons
te willen vinden voor de gelovige aanvaarding
van Gods gave; of wanneer wij werk vervaardigen
de mensche voor God plaatsen; den blijft ter
terlaat ten een enkel troostwoord voor
ons in de schriften over. Tegenover alde
belwaarden, ontbaud aan Schulde kinder
overmogen, mocht gy stellen: Gelooff Gelooff!
Want God is oprechteyt in genade en vergiving.
En in jerschark is Godelyke liefde en lieg
tijn door Godelyke Kwaliteit. En onse
genering, offeuring, mynmaking en bekraach =
ting leeft juich daarin, dat wij de liefde Gods
en Tyne vergiving die Hy ons schenkt, in ons opne-
men. - En er is niets anders dat ondertallen en
moed geven dan dat die liefde Gods te erkennen,
myn lieve kind: De Heere vrouwe loopen in gees-
teylk leven, in Gelooff leven; Hy wel wt volgt,
in de liefde Gods en de liefde Christi!.

Wij zitten nog in een open huis: het dakkis erop
de glaren geleelteylt er in, en de steentjes nog niet
om de eerste verdieping: dit wij leuen by Hope. Te
zeggen: Half November er de steenen om te hille,
hebben. - Laet wile bedaard aenloen: de gestadig
lager wind, Leyt het lyrcettuurd. Bysonder huys,
houwt niet: myn tyd is belet: myne gelond-
heid is wel niet vry van kleinacht en kleine onpas-
lycheden: doch als het is, had ik het niet kunnen ver-
wachten: dus de lievelingen: God regne en helpe re-
live to all: even te hant: lief: Vaders AC van Keule.

Mrs. W.B. Gilmore.

Lieve Martina.

Myne hard recent
deel in Utrecht, met heel veel deelme-
mey den vernamik ook uit Wills letter,
mey verwachting plan een vriende
bevalling: Alweer voor een sterke drag
tot het gebied: woden Tyne daarom voor ons
Lain Leger: Ly dryven door Gods genade
ons naer den trouw der genade: Het gebied
is grot blak, het middeel ter verkringing van
Hassgebiedene, maar het is de doornhaag
voerbare kweekkong der gemeenschaaf
met God: het is de openstelling van ons
hard, van ondenader: het is de openning van
onden mond opdat de Heere hem visselle:
Maar ooh het is om ons bezindelyke hande,
God te doen leestu kennen: Vandaar Leyt
de dichter mit dat Lyne orden visseling:

J. Holland May
A.C. 29/7/5.

"God heb ik lieffwant & by verhoord my nesten".
Dit is ten allen tyde de Stof van Lang des Kinderen.
Gods: "Ik was in nood: IK hept tot God, en Hy hoorde
my." - Daarom is de vrucht van een geijstervrouw alhier,
dat men lyft genoeden is in God, door bewaering.
My lieve kind! Dat daarom geen vredeberg, want die
Sprookschvalley! Soultje in dat weg satte, op niet op
God: En ik vindt u niet gy leggen: Hy heeft alles widge-
maakt!! - Godvender myn hand liet hy ewe tong,
weer vermeerdert: waarom ik dit zeer toeverschot, doch
gy by mi in ewe redigheid weel wachten, naer I Hora,
lokwoord en Uergundine groote kerntelen spaden.
Heer, die er valt dorps! Garath een oogenblik mij,
voeg van de afwend, noch ligne tot facias Montstruk.
Niets is gerijgiger in dat troeping dan de u-
toebetroerde Kinderen: de Mutterinvloed
is zeer groot, en blywend: IK ben blyde
ant gy met ewe lievelingen Sprooksch van
Gods lieffde, en van de liefde van Hem die
Kwam om kinderly te realigen, en die telke
daar toe het offerlam wilde worden: IK
ben blyde daad gy met ewe kinderen bly: -
Ja myn kind! doel dat volhartend. Het
is de beste bevestiging humboldt hartens:
De moederpost is in nadruk de verheffung
tot de loesprong van Gods moederbedde:
tedien: meer dan de moederly aanden
Predikant, hangen ewe kinderly aan my
liggen!! IK ken onle onbekwaamheid.

Tot het bedig sijn in geestelyke belangen, is
Lieledorje: - Toch wy kunnen aan de voeten van
en in de gemeenschapp met Jezus bulk leest: -
Een fabel legt: "Iemand vond een reed
welriekend stuk klei en droeg: Van waar die
geur? Het stukje klei antwoordde: Iemand
heeft mij op een los gelegd!" - Dat is het
geheim van het lachte, welriekende ges-
telyke leven. - Die het hebben, verkregen het,
liggende aan het harte des Heeren. -
En O die Geur, verspreidt over moeder liefde
en moeder dorps, is too kostelyk too regelrijk.
De loesprong door die geestelyke stem myn
geheiligt: Laat eli Catholiek maten in de
ewe levensloesprong. -

Hebt ge dat moeije boekje ontvangt?
Magt het eli niet veel blydschap-
wont niet kan eli goed doen: Begrave
strekking in dat boekje, is onu te Ute=
keren van, en te doen wortely in deliefde Gods
om ons mit de goddelijke loesprong der
Schriften onte vrekenly van de liefde
God te ontswaart; want onder de
vri. Lettering: Hoe dullen wij geloven?
We dullen integrelle ons vlijtig hardy,
God tot vergiving te bewegen: al wat wij